



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 591/2024
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Весне Станковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., против тужене Општине Сурдулица, Скупштина општине Сурдулица, коју заступа Општинско правобранилаштво, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3539/2023 од 31.10.2023. године, у седници одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3539/2023 од 31.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3539/2023 од 31.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању П1 13/22 од 11.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење Скупштине општине Сурдулица о именовању вршиоца дужности директора Јавног предузећа „Водовод“ Сурдулица број ... од 11.02.2022. године, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 100.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3539/2023 од 31.10.2023. године, потврђена је првостепена пресуда, а жалбе парничних странака одбијене као неосноване.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 и 10/23 - други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, као ни потребе разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Тужилац је поднео тужбу као грађанин Општине Сурдулица са захтевом да се поништи решење тужене о именовану вршиоца дужности директора Јавног предузећа, наводећи да је предметно решење незаконито. Тужбени захтев је одбијен као неоснован због недостатка активне легитимације тужиоца. Стварна легитимација у парници представља материјално-правни однос странке према предмету спора, односно према праву ради чије заштите је парница покренута. С тога су у парници стварно легитимисани учесници материјално-правног односа из кога је парница настала, па узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, разлози које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда. Тужилац у ревизији није пружио доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Облици непосредног учешћа грађана у остваривању локалне самоуправе регулисани су одредбама Закона о локалној самоуправи, па наводи ревизије да је очигледно да се предмет овог спора не односи искључиво на заштиту појединачних права и интереса тужиоца, већ на ширу локалну заједницу не указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса. Поред тога ревизијом се указује на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Зато је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Дозвољеност ревизије у конкретном случају цени се према целокупном чињеничном и правном основу, а предмет спора је поништај решења о именовану вршиоца дужности директора Јавног предузећа, при чему одлука о тужбеном захтеву није од утицаја на тужиочев радно-правни статус. Зато у овој парници није реч о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа по члану 441. ЗПП, па је ревизија недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

На основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**